

POJĘTNY (1) *ai*

N sg m pojętny.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

Zdolny do zrozumienia, przyswojenia sobie czegoś; docilis Calag, Cn; disciplinosus, docibilis Cn:
Gelehrig. Pōiętny. Docilis. *Calag* 229a; [Inde pōiętny/ Capax, docilis. *Volck Rrr4v*].

Synonimy: bystry, pochopny.

Cf NIEPOJĘTNY, **POJĘTY**

SBu